

TAHMÎS-İ FUZÛLÎ

Fatih Okumuş

Seni yâd eylesem bir ân, âteş-i cân uyanmaz mı?
Yolunu gözleyüp dîdem dahî müjgân ıslanmaz mı?
Cânımı cânâna virdim cânıma cân inanmaz mı?
Beni candan usandırdı, cefâdan yâr usanmaz mı?
Felekler yandı âhımdan, murâdım şem'i yanmaz mı?

Cümle uşşâk mest ü hayrân, Leylâ-yı dîl oldu ayân
Civânmerdân-ı meydân açtılar sînelerin üryân
Dîde giryân, sîne püryân, Kerbelâ-veş tehî her yan
Kamû bîmârına cânan, devâ-yı dert ider ihsân
Niçün kılmaz bana dermân, beni bîmâr sanmaz mı

Lâ ilâhe illâ yâ hû, gül feminden dökülür bû
Yek nazar kıl dile âhû, hemdem ol cânâ rûberû
Yakıp hicrânı gel berû, kûyine olalı komşu
Gül-i ruhsârına karşı, gözümden kanlı akar su
Habîbim fasl-ı güldür bu, akar sular bulanmaz mı?

Hasretinle yandı cânım, müştâkınam gül ruhsârım
Tehî-destim a sultânım, sırrına senin kurbânım
Şeb-i arûs her bin ânım, mest edüp bendeni cânın
Şeb-i hicrân yanar cânım, döker kan çeşm-i giryânım
Uyadur halkı efgânım, kara bahtım uyanmaz mı?

Sırrımız ağyâra mahrem, ne sen yoksun ne varım ben
Âşikâr eylesen bir dem, ne han kalur ne cân ü ten
Ezel mahrem, ebed mahrem, serâpâ pür edepsin sen
Gamım pinhân dutardım ben, dediler yâre kıl rûşen
Disem ol bîvefâ bilmem, inanır mı inanmaz mı?

Tâ ezelden olup sâil, müştâk idi hüsnüne dîl
Zikr-i cemâl, fikr-i cemîl, peymânına olup kâil
Leblerin dîl, şeblerin dîl, elâ yâ mir'ât-ı cemîl
Değildim ben sana mâil, sen ittin aklımı zâil
Beni ta'n eyleyen gâfil, seni görgeç utanmaz mı?

Fâtihâ ıkra aşkadır, sermedâ lâyla başla dur
Halk içre rüsvâ devâdır, yârdan özge mâsivâdır
Livâü'l-hamde ricâdır, rindân-ı ışka revâdır
Fuzûlî rind-i şeydâdır, hemîşe halka rüsvâdır
Sorun kim bu ne sevdâdır, bu sevdâdan usanmaz mı?